

opusdei.org

Кратка биография на Исидоро Сорсано

Исидоро, бидейки приятел на св. Хосемария още от ученическите години, става опора както за основателя на Опус Деи, така и за първите привърженици на Делото.

17.01.2017

Исидоро Сорсано е роден в Буенос Айрес, Аржентина на 13 септември 1902 г.

Три години след това неговото семейство се връща в Испания и

се установява в Логроньо. В гимназията той се сприятелява с Хосемария Ескрива.

През юношеските години започва по-ревностно да изпълнява християнските си задължения и търси свещеник, който да го наставява в духовния живот. Ангажира се с милосърдна дейност и е винаги разположен да помага на другите. След като става индустриален инженер през 1927 г., започва работа в корабостроителницата в Кадис. Впоследствие се мести в Малага, където е назначен на работа в железопътната компания на Андалусия. В същия град е бил и преподавател в индустриалното училище. В този период Исидоро започва да изпитва силни духовни терзания.

През 1930 г. Хосемария Ескрива, който е вече свещеник, му

разяснява основното послание на Опус Деи – стремеж към святост и апостолат чрез професионалната работа и чрез изпълнението на всекидневните задачи. Исидоро осъзнава, че това послание удовлетворява неговите дълбоки възжелания и решава да се присъедини към Опус Деи. Той напредва в духовния живот; всеки ден става рано, за да участва в Литургията и да се причастява; и сътрудничи в осъществяването на различни социални дейности. Познат е на всички със своето чувство за справедливост, със своята усложливост и с доброто отношение към подчинените.

По време на гражданската война в Испания помага на много хора, като им осигурява не само неща от първа необходимост, но и духовна подкрепа. Допринася за това, членовете на Опус Деи да бъдат единни и да поддържат

връзка със св. Хосемария. В тези обстоятелства се проявява неговата голяма обич към Евхаристията. Въпреки ограниченията, редовно осигурява на св. Хосемария и на другите свещеници хляб и вино, за да могат тайно да отслужват Литургия. Съхранява осветените хостии, с които впоследствие причастява бежанците, и организира тези, които искат да участват в Литургиите. За да помага на всички тези хора, той си служи със своят аржентински пропуск като чужденец, скромно упоменато от неговият акт за раждане, издаден в Буенос Айрес. Затова той е знаел, че може да бъде арестуван и убит във всеки един момент.

След войната Исидоро работи в националната железопътна компания. Свети Хосемария го назначава за отговорник на

апостолските дейности на Опус Деи, и той изпълнява тази своя длъжност с голяма всеотдайност, със смирение и опазвайки вътрешния мир, въпреки финансовите затруднения. Исидоро често размишлява върху живота на Исус Христос, почита Божиата Майка със синовна обич, и проявява своята любов към Бог, служейки на ближните и вършейки от сърце малките неща.

В началото на 1943 г. се разболява от злокачествена Лимфогрануломатоза. Преживява болестта със силен дух, приемайки Божиата воля. Предава Богу дух на 15 юли на четиридесет години. Погребан е в гробището Алмудена в Мадрид. Неговите тленни останки биват пренесени през 2009 г. в енорията „Св. Алберт

Велики”, Мадрид, където се пазят
и до ден днешен.

pdf | документ, генериран
автоматично от [https://opusdei.org/bg-
bg/article/kratka-biografii-na-isidoro-
sorsano/](https://opusdei.org/bg-bg/article/kratka-biografii-na-isidorosorsano/) (03.04.2026)